

Testament de Carnestoltes XVII — Carnaval 1998

Estimats fills... de puta!

Destrossat i compungit,
us he citat a la plaça
per cagar l'últim desig
d'un cabró de mala raça.

Ha mort el més gran dels reis:
mal de budells se l'ha endut;
les morenes infectades,
l'esfínter encara brut.

Després de tant de xingar,
se li ha secat el pebrot;
menys mal que ha guardat lleteta
per clonar el següent virot.

Qui s'haurien d'extingir
són el cony dels capellans
i el seu amo que va a Cuba.
Cago'n Déu i tots els sants!

Hi ha davallat massa tard,
el Pontífex a L'Havana;
anys enllà li hagueren fet,
en trempar, una cubana.

I s'hauria convertit
a nostra religió,
que conserva la ment clara
i el prepuci en escalfor.

Escolteu l'Emperador
el que us deixa de propina;
pareu molta atenció
que aquest any és cosa fina.

Tarragona, 24 de febrer de 1998
«Jo, Carnestoltes XVII,
abans de la gran cremada,
us engego sis mil pets
i una potent merderada!

Us defeco el testament
des de dalt de la poltrona.
M'ha matat la diarrea,
súbdits meus de Tarragona,

i també la bafarada
d'un rot agre consistent,

en veure la font al mig
que ha instal·lat l'Ajuntament.

Jo en sóc la primera víctima
que hi he ben ensopegat
afectat per l'alcohol,
no pas per ma voluntat.

Quina merda! Tanta merderada
que tenim en molts carrers
per culpa d'uns quants ineptes
que perden tots els papers!

Ho heu captat? Són els polítics
i la seva cagarulla,
amb flairades que desprenen
pel cul i la cucurulla.

Que us agafi preparats
quan feu celebracions,
no fos cas que un fotut dia
hi deixéssiu els collons.

Així que ara llegaré
uns presents molt fetidents;
altra cosa no mereixen
els corruptes delinqüents.

En primer lloc me'n recordo
de tu, regidor Mallol,
que, per la imatge que dónes,
deus cagar com un mussol.

Però, com pot ser possible
que et capfiquis a pregar
la il·lustre escombra de plata,
si no pares d'embrutar

la ciutat amb pasterades
de rara comprensió,
com ara el Pont del Diable,
que vol desinfecció?

Et daré una cagola
com la tova d'un infant,
per estampar-la al teu front
mentre t'ho vas rumiant.

Deixeu-me seguir cagant
i que la merda m'aboni;
però què cony voleu rebre,

si us peteu el patrimoni?

Quan no és la plaça del Fòrum,
és el pou medieval;
o les ruïnes romanes
de sota del Parc Central.

I ara heu dut la portuguesa
perquè fes un bon informe
per tapar la veritat
d'aquesta cagada enorme.

És borda inutilitat,
el títol que mereixem;
no pot ser quedar-se a mitges:
o suquem o o suquem!

Enganxeu al logotip
el que hi manca, un "zurullo"
Què podíeu esperar
d'un alcalde tan "capullo"?

Els qui manen el país
creuen que ens mamem el dit
i ens volen fer combregar
amb dictàmens de partit.

"Nuestra España va bien";
Catalunya, molt, molt bé;
i què dir de Tarragona?
Tot en pau, sens cap merder.

Petroquímica pudenta
en el paper de fulana;
i per fer-vos els honors
ve la *navy* americana!

Llego al Badia del Port
un banquet amb cagarrines
perquè pagui calerons
a les nostrades padrines

que, seguint la seva mestra,
la insigne Orioleta Grau,
xisclin, xalin i exhibeixin
als ciutadans el seu trau.

Un vers carnestoltenc diu:

Al Teatre Nacional
no hi és ben succionat,
qui no fornica com cal!

Ja m'emprenya i m'irrita
que els meus súbdits culturetes
no resolguin un assumpte
de "pitos", culs i braguetes.

Ben mirat, es redueix
al venerable forat,
perquè de cara i tipet:
ni per casualitat!

Deixo al tendre director
i a l'abraonat conseller
el més noble personatge:
l'il·lustríssim caganer,

perquè aprenguin les lliçons
de la noble humilitat
i foragitin per sempre
la seva virilitat!

La Corona està de moda
i esdevé tradició
que any rere any ens encolomi
una celebració.

Com que el Felipet no es casa
enguany toca un naixement
que, si hereta els cromosomes,
tindrà cara d'excrement.

L'*alonso* Marichalar,
com pagant Sant Pere canta,
l'han comprat amb un bon títol
perquè es repeti la Infanta.

I pensant en l'endemà,
no puc pas tenir clemència
pel futur que li depara.
Escopiré com a herència

una foto d'un cagarro
forrada sobre metall
per estalviar-li feina
d'espantar-se amb el mirall.

Cagallons ben esquistats
per a l'Aznar fastigós
que, a part de mal parit,
és el més pèrfid merdós.

Tu i l'Aguirre feu parella
per cantar en un duet
com folklòriques carrosses
que no s'aguanten ni un pet.

Emporta-te-la a Amèrica
perquè bramuli a la OTI,
mentre tu per l'entrecoix
li refregues el bigoti.

Quan comenci a suquejar
el seu cony amb fluïdesa,
xarrupa-li tot el flux
pensant en la reialesa,

per, més tard, fer-te una palla
amb "mà dreta" a l'espanyola
i l'enviïs a la reina
dintre d'una carmanyola!

A qui no li calen palles
és al Clinton: tita fluixa,
"putero" col·legiat
que tendres boquetes ruixa.

Apreneu-ne del gran mestre,
doctor *cum laude* en mamades;
porta sublim d'occident,
cow-boy de les marranades.

A aquest, no li deixo res,
però sí que faré esment
d'una dreta diarreica
que empudega de ferment.

Els lleigo un calze ben ple
de matèria fecal,
a veure si dinamiten
la seva falsa moral.

No us penseu que no recordo
els "blaveros" valencians:

fills de la gran puta Espanya,
aprenents d'intolerants.

Temps fa que toquen els ous
amb un "engendre" polític:
un idioma que atempta
contra el rigor científic.

Voldria no haver de dir-ho:
València no mereix
que la governin feixistes
plens de l'odi que es pateix.

Zaplana, et deixo de record
cent mil rotllos de paper
amb la bandera espanyola
i esbandeix aquest merder.

Espanta't les mosques verdes
de la teva caca rànica,
ja n'hi ha prou que per a la llengua
demostris tanta ignorància.

Teniu just aquí a la vora
una autèntica berruga,
un campanar merderós
que no es mou ni es belluga.

Teniu just aquí a la vora
un primerenc general
cavalcant un mut cavall
ple de coloms al morral.

Teniu just aquí a la vora
la vila amant del Borbó,
el príncep de les espanyes,
fins al moment maricó.

Teniu just aquí a la vora
un minúscul llogaret,
sense un parc i sense una illa;
l'abocador del ganxet.

Llego a la vila reusenca
un vàter del segle vint,
perquè d'èxits del dinou
fa tuf, com n'estan vivint.

Al carall, col·legues meus,
que la palmo de gangrena,
i ho faré tal com pertoca,
tot estirant la cadena!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, ballar i cardar

fins a arribar l'any que ve!,
fins Carnestoltes Divuitè!»